

РЕШЕНИЕ

№ 6611

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10954** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.128, ал.1, т.6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), чл.39, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), чл.79, §2 във връзка с чл.82, §6 от от Общия регламент относно защитата на личните данни (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (ОРЗЛД).

Производството е образувано по искова молба на Г. Ц. А. и С. И. А. срещу [фирма], предявена като насрещен иск по гр.д.№43792/2019г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Първо гражданско отделение, 41 състав, изпратена по компетентност на настоящия съд. С насрещния иск е предявена претенция срещу [фирма] за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2 000 лева (за всеки от ищите по 1 000 лева), причинени в резултат на неправомерно обработване на личните им данни. Искът е уточнен с допълнителна молба от 25.02.2021г.

Съдът е сезиран с искане да осъди [фирма] да заплати на ищите обезщетение в размер на 2000 лева (за всеки по 1 000 лева) за претърпените от тях неимуществени вреди в периода от 19.03.2019г. до 25.09.2019г., причинени от неправомерно обработване на личните им данни.

С главния иск е съединен иск за заплащане на законната лихва върху претендираното обезщетението, считано от 25.09.2019 г. до окончателното изплащане на вземанията.

Ищите Г. Ц. А. и С. И. А., твърдят, че [фирма] е издирила и разпространила документа за собственост върху притежавания от тях недвижим имот и

последващия нотариален акт за договорна ипотека, които съдържат пълните данни на ишците и данните за имота им, без това да е било необходимо за упражняване на правата на дружеството във връзка със заведено дело пред Софийския районен съд за дължими суми. Ишците сочат, че доставчикът на топлинна енергия [фирма] е разполагал с трите им имена и единните им граждански номера от други документи, което е било достатъчно, за да защити правата си. Снабдяването с документите за собственост притеснява ишците и ги кара да се чувстват несигурни и застрашени от кражба на самоличностите им, имотна измама, финансови загуби и социални неблагоприятни последици.

Ответникът [фирма], чрез процесуалния си представител юрисконсулт Е. П., оспорва иска като недопустим, считайки че твърдяното нарушение следва да се разгледа първо от Комисията за защита на личните данни. Оспорва иска и като неоснователен, като сочи, че двата документа (договорът за покупко-продажба и нотариалният акт за договорна ипотека) са представени като приложения към молбата до СРС за установяване на облигационната връзка между дружеството и ишците. Твърди, че документите са представени в незаверени копия, достъпът до които е свободен от публичния регистър на Агенцията по вписванията. Оспорва наличието на неимуществени вреди и причинно-следствената връзка с обработването на личните данни, което счита за правомерно. Претендира възнаграждение за процесуално представителство.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на иска и пледира за отхвърлянето му.

СЪДЪТ приема иска за процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът е частично основателен.

Установени факти:

Доставчикът на топлинна енергия [фирма], на който ишците са абонати за притежавания от тях топлофициран недвижим имот, обработва техните лични данни като администратор на лични данни – по тези обстоятелства страните не спорят и те се подкрепят от приетите по делото доказателства: Молба – декларация от Г. Ц. А. до [фирма] с вх.№7187/22.04.1998г. за откриване на партида за топла вода; Протокол от 31.07.2002г. от Общо събрание на етажните собственици на апартаменти във вход В и Г на жилищната сграда в [населено място], кв.Разсадника, представляваща блок №26 , за сключване на договор за поръчане на услугата топлинно счетоводство и дялово разпределение; Договор №3410/09.09.2002г., сключен между етажната собственост и [фирма] за доставка и монтаж на уреди за регулиране и отчитане на топлинна енергия и вътрешно дялово разпределение на разходите за отопление и топла вода; Протокол от Общото събрание на етажните собственици с посочени три имена, абонатен номер и единен граждански номер и подпис. Ответникът не оспорва обстоятелството, че е разполагал с тези документи.

На 19.03.2019г. ответникът е подал до Софийския районен съд Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК на парично вземане в размер на 2079,59 лева (главница) и следващите се лихви за доставена, но неизплатена топлинна енергия и дялово разпределение за топлоснабдяване на имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0. Към заявлението са представени протокол от общо събрание на собствениците и списък на етажните собственици с техните единни

граждански номера – документи, които не са оспорени от ищците в производството пред СРС.

Отделно от това администраторът [фирма] е представил пред СРС и следните документи: Договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен на 14.01.2000г. по реда на Закона за общинската собственост (ЗОС) между ищците и Столична община (за закупуване на процесното жилище) и Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху процесното жилище, вписан в Службата по вписванията под акт №78, том XVII, дело №23587/2003г.

По делото не се установи съгласие на ищците за снабдяването на [фирма] с тези документи.

За твърдените неимуществени вреди ищците не ангажират доказателства.

Правни изводи:

По допустимостта на иска

Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. в чл. 79, ал.1 предоставя компетентност на съдилищата на държавата членка, в която администраторът или обработващият лични данни има място на установяване, да разглежда споровете, свързани със защита при нарушение на правилата за съхранение и обработване на лични данни. Относно реда за защита, Регламентът препраща към вътрешното право на държавите-членки – чл. 82, пар.6. В изпълнение на Регламент, ЗЗЛД урежда две алтернативни възможности за защита при нарушения на Регламент и ЗЗЛД – пред Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) или пред съда, като едновременното разглеждане на спора пред двата органа е недопустимо. Предпоставка за допустимост на производството пред съда е да няма висящо производство пред КЗЛД - чл. 39, ал.4 ЗЗЛД. От Писмо изх.№ППН-01-567//1 от 12.08.2020г от КЗЛД се установява, че пред комисията не е налично висящо или приключило производство между същите страни със същия предмет – следователно не е налице пречка по допустимостта на иска за установяване на неправилно обработване на личните данни на ищците.

Нормата на чл. 39, ал.1 ЗЗЛД определя реда по Административно процесуалния кодекс, като приложим за защита от нарушения на правилата на Регламент и ЗЗЛД. Съгласно действащата разпоредба на чл. 39, ал. 1 от ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета на Европа и на ЗЗЛД, субектът на лични данни може да обжалва действия и актове на администратора на лични данни пред съда по реда на АПК. Възможността в производството по чл. 39 от ЗЗЛД да се иска и обезщетение за претърпените от същото лице вреди от нарушението е изрично предвидена в ал.2 на този текст.

Налице са положителните, като съответно липсват отрицателните условия, свързани със съществуването и упражняването правото на иск. Искът е предявен от процесуално правоспособни и дееспособни страни при наличие на правен интерес и срещу процесуално правоспособна страна – юридическото лице на администратора на лични данни, от чиито действия се претендира да са причинени вредите. Не е налице и пречката по чл.39, ал.4 от ЗЗЛД.

По основателността на иска

Основателността на иск с правно основание чл. 39, ал.1 и ал. 2 от ЗЗЛД предполага

установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1/неправомерно обработване на лични данни; 2/вреда от неправомерното обработване; 3/причинна връзка между неправомерното обработване и настъпилия вредоносен резултат.

1. По отношение на обработването на лични данни

Данните за местонахождението на ищците, които се съдържат в документа за собственост, попадат в обхвата на личните данни, както изрично сочи разпоредбата на чл.4, §1 от Регламент 2016/679, тъй като чрез тях лицата могат да бъдат пряко идентифицирани. Както документът за собственост, така и данните за имуществено и финансово състояние, които се съдържат в нотариалния акт за договорна ипотека, попадат също в обхвата на защитените лични данни по чл.1, §1 от регламента, тъй като са специфични за социалната и икономическата идентичност на лицата.

Съгласно чл.4, § 2 от Регламент 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

По аргумент от чл.4, §1 и §2 от Регламент 2016/679 съдът приема, че ищецът е извършил обработка на личните данни за местонахождение на ищците чрез събиране, съхраняване и разпространяване на следните документи: Договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен на 14.01.2000г. по реда на Закона за общинската собственост (ЗОС) между ищците и Столична община (за закупуване на процесното жилище) и Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху процесното жилище, вписан в Службата по вписванията под акт №78, том XVII, дело №23587/2003г.

В чл. 6, §1, б. „а“-„е“ от регламента са указани изрично и алтернативно основанията за обработване - само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

„Съгласие на субекта на данните“ съгласно чл.4, §11 от регламента означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. В случая това съгласие е налице по отношение на следните лични данни: имена, единни граждански номера, адрес и абонатен номер, съдържащи се в

документите, които са били на разположение на [фирма], тъй като са предоставени лично от ищците. Съгласие за обработването на данните от документа за собственост и нотариалния акт за договорна ипотека не е давано изрично, но по отношение на документа за собственост, може да се приеме, че то е дадено конклюдентно чрез потвърждаващо действие – присъединяване към топлопреносната мрежа, което е допустимо само след установяване на вещни права върху имота.

Основанието по чл.6, §.1, б. „б“ от регламента - обработването на личните данни на лицето да е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, е налице по отношение на данните за местонахождението на недвижимия имот и на титула за собственост. Ищците, като собственици на апартамент в сграда етажна собственост, присъединена към абонатна станция, са страни по договор с [фирма] за продажба на топлинна енергия, сключен по реда на чл.150 от Закона за енергетиката (ЗЕ) при публично известни общи условия. За да придобият това качество, те трябва да удостоверят вещното си право на собственост върху имота, като представят на топлопреносното предприятие документ за собственост – по аргумент от чл.153 от ЗЕ. За да изпълнява задълженията си по доставка на топлинна енергия, топлопреносното предприятие трябва да разполага със сигурни данни за местонахождението на присъединения имот и за неговите собственици, а такива са документите, които могат да легитимират лицето като собственик на имота. Списък на етажните собственици, макар и съдържащ достатъчно данни за идентификация и подписан от лицата, нито създава, нито удостоверява вещни права, а само удостоверява съгласието на етажните собственици да се сключи договор с доставчика на топлинна енергия – чл.149б от ЗЕ, и сградата да бъде присъединена към топлопреносната мрежа. Съгласно чл.150, ал.7 от ЗЕ видовете лични данни, които задължително се обработват от топлопреносното предприятие, включително, но не само са: имена, единен граждански номер и адрес. Основанието по чл.6, §.1, б. „б“ от регламента обаче не е налице по отношение на данните относно имущественото и финансово състояние на ищците, които се съдържат в нотариалния акт за договорна ипотека, тъй като ответникът не е страна в правоотношението и ипотекирането на имота по никакъв начин не е обвързано с доставката на топлинна енергия.

Не е налице основанието по чл.6, §.1, б. „в“ от регламента - обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора. Събирането на дължими суми по реда на заповедното производство е правна възможност, а не законово задължение на администратора на лични данни.

Не са относими основанията по чл.6, §.1, б. „г“ и „д“ от регламента, тъй като обработването на данните чрез събиране, съхраняване, разкриване и предаване не е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице, нито е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора.

Основанието по чл.6, §.1, б. „е“ от регламента - обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, които са приоритетни спрямо интересите на субекта на личните данни, е налице по отношение на представения в съда документ за собственост. Законен (легитимен) е онзи интерес, който като породен и целящ задоволяване на определена

потребност на субектите на правото, е признат за допустим от правото, т. е. за него са предвидени правни средства за осъществяване (субективни права), а там, където такива изрично не са - те са допустими с оглед на общите принципи на правото. Безспорно ответникът има интерес да събере задълженията си, включително по реда на заповедното производство, като установи пасивната процесуална легитимация на длъжника именно чрез документ за собственост, който по аргумент от чл.150, ал.1 от ЗЕ, е необходим да се докаже облигационната връзка доставчик-клиент.

Целта на закона, така както е дефинирана в чл.1, ал.3 от ЗЗЛД, е да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679. Регламентът изрично посочва, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност –П., рецитал 4. Следователно правото на длъжника на защита на личните му данни трябва да се разглежда пропорционално на правото на кредитора да събере вземането си, включително като обработи личните данни на длъжника чрез предоставяне на трето лице с цел удовлетворяване на интереса си.

С оглед изложеното съдът приема, че [фирма] е обработвала личните данни на ищците, съдържащи се в Договор за покупко-продажба на недвижим имот, сключен на 14.01.2000г. по реда на ЗОС, чрез предаването им на Софийския районен съд в съответствие с чл.6, §.1, б. „а“, „б“ и „е“ от Регламент 2016/679.

Обработването на данните за имуществено и финансово състояние на ищците, които се съдържат в Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху процесното жилище, вписан в Службата по вписванията под акт №78, том XVII, дело №23587/2003г., е извършено без да е налице нито едно от основанията по чл.6 от регламента – следователно ответникът е допуснал нарушение, като неправомерно е обработил личните данни чрез събиране, съхранение и предаване/разпространение.

2. По отношение на неимуществените вреди

Неимуществените вреди не се презюмират, а подлежат на доказване на общо основание, каквито указания бяха дадени на ищците с доклада по делото. Ищците не представят и не сочат доказателства за твърдените неимуществените вреди. Съдът приема, с оглед на безспорно установеното неправомерно обработване на данни относно имущественото и финансово състояние на ищците, че е нормално ищецът да изпитва неудобства, да се чувства притеснено и несигурно. При всички случаи неправомерното обработване на лични данни накърнява легитимните очаквания спрямо администратора за сигурност в личната и имуществената сфера, предвид възможността за злоупотреби с личните данни и имотни измами, широко обсъждани в медийното пространство. Съдът приема, че не се доказват по-големи вреди от естественото притеснение, което всеки човек би изпитал в подобна ситуация.

3. По отношение на причинната връзка

Основното възражение на ответника е относно липсата на причинна връзка, тъй като до имотния регистър, поддържан от Агенцията по вписванията,

достъпът е свободен. Това възражение е неотнормимо към правния спор. Фактическите действия на Агенцията по вписванията по поддръжка на имотния регистър не прекъсват пряката причинно-следствена връзка между неправомерните действия на ответника и противоправния резултат и между противоправния резултат и претърпените неимуществени вреди, тъй като единственото условие, което ги прави възможни е именно действието на ответника по събиране, съхраняване и предаване/разпространяване на личните данни, независимо откъде са получени.

4. По отношение на размера на обезщетението

В съответствие с изложеното в т.2 съдът приема, че на обезщетяване подлежат обичайните неимуществени вреди, причинени от неправомерното обработване на личните данни от нотариалния акт за договорна ипотека, които съдът следва да определи по справедливост на основание чл.52 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). За обезщетяване на обичайни вреди съдът изхожда от характера на увреждането и неговата продължителност, както и от стандарта на живот, преценен на основата на минималната работна заплата (за исковия период минималната работна заплата е 560 лева). Съдът като съобрази, че се нарушаване само по отношение на обработването само на една част от личните данни, от една страна, както и че увредата на ищците, се изразява само в обичайното психическо притеснение в тази ситуация, и на основание чл.52 от ЗЗД, намира, че сумата от 250 лева за всеки от ищците представлява справедливо обезщетение на неимуществените вреди.

5. По отношение на съединения иск за лихва

Съединеният иск за заплащане на законна лихва за причинените вреди е основателен, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение в сила. Съгласно т.4 от Тълкувателно решение №3 от 22.04.2004г. на Върховния касационен съд при незаконни действия и бездействия на административни органи началният момент на забавата и съответно дължимостта на законна лихва върху сумата на обезщетението настъпва от момента на преустановяването им. Съответно администраторът на лични данни, авалогично на административния орган изпада, в забава след влизане в сила на съдебното решение, с което се установява незаконосъобразността на действията или бездействията му. От този момент нататък се дължи и законната лихва. Съгласно чл.130, ал.2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

По изложените съображения искът се уважава частично в размер на 250 лева за всеки ищец, ведно със законната лихва от влизане в сила на съдебното решение, а над тази сума до пълния предявен размер искът се отхвърля.

Разноски:

На основание чл.78, ал.1 и ал.8 от Гражданския процесуален кодекс, приложим във връзка с чл.144 от АПК, ищците следва да заплатят на ответника възнаграждение за юрисконсулт в размер на 75 лева съобразно отхвърлената част от иска, определено на основание чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, 38 –ми състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Г. Ц. А. и С. И. А. обезщетение за неимуществени вреди, причинени от незаконосъобразно обработване на личните им данни, в размер на 250 (двеста и петдесет) лева за всеки от ищците поотделно, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от влизане на съдебното решение в сила до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на Г. Ц. А. и С. И. А. срещу Националната агенция за приходите за обезщетение на неимуществени вреди в останалата му част до предявения размер от 2 000 лева.

ОСЪЖДА Г. Ц. А. и С. И. А. да заплатят на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 75 (седемдесет и пет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: